

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.647 van 2 december 2015
in de zaak A. 217.323/XIV-36.728**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Charlotte Morjane
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 Kolenmarktstraat 83
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 19 oktober 2015, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 152.582 van 16 september 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 28 oktober 2015 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Zoals de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest terecht opmerkt, houdt artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, (hierna: het EVRM) geen formele

motiveringsplicht in maar dient de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen als annulatierechter wel na te gaan of de staatssecretaris op kennelijk onredelijke wijze of in strijd met de voorhanden zijnde feitelijke gegevens van de zaak tot zijn beslissing is gekomen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan ook nagaan of aan de toepassingsvoorwaarden voor artikel 8 van het EVRM is voldaan. Waar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vervolgens besluit dat “de verzoekende partij met haar betoog [evenmin] een schending van het privéleven aannemelijk maakt” en hij op omstandig gemotiveerde wijze besluit dat verzoeker met zijn “uiteenzetting in het verzoekschrift en het betoog ter terechtzitting [...] een schending van artikel 8 van het EVRM niet aannemelijk [maakt]”, gaat hij dan ook zijn bevoegdheid zoals voorzien in artikel 39/2, §2, van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ niet te buiten. Het eerste onderdeel van het enige middel is kennelijk ongegrond.

Met de kritiek dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ten onrechte geen rekening zou hebben gehouden met de elementen die voor het eerst ter terechtzitting werden aangehaald, gaat verzoeker eraan voorbij dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen als annulatierechter bij een beroep tegen een beslissing van de staatssecretaris of diens gemachtigde enkel vermog na te gaan of die beslissing op grond van de juiste feitelijke gegevens en op redelijke wijze tot stand is gekomen. Bij de uitoefening van zijn wettigheidscontrole mag de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen rekening houden met gegevens waarover het bestuur niet beschikte op het ogenblik dat het de kwestieuze beslissing nam. Het tweede onderdeel van het enige middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

- 1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.**
- 2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.**

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op twee december tweeduizend vijftien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams